

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, 2020. június 24. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott neve és társai ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2019. szeptember 20. napján kelt B.366/2016/99. számú ítéletét I.rendű vádlott neve I. r., II.rendű vádlott neve II.r., **IV.r. vádlott neve** IV.r. és **V.r. vádlott neve** V. r. vádlott vonatkozásában annyiban változtatja meg, hogy

I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 4 (négy) év (6) hónapra, a közügyektől eltiltás mellékbüntetést 5 (öt) évre,

V. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 2 (kettő) év 6 (hat) hónapra súlyosítja.

V. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzi, és 3 (három) év közügyektől eltiltás mellékbüntetése is ítéli.

Egyebekben helybenhagyja az elsőfokú bíróság ítéletét azzal, hogy

- I. r. vádlott lakcíme ..., személyazonosító igazolványának száma ...;
- V. r. vádlott lakcíme;
- a vádlottak terhére megállapított bünszövetségben elkövetett költségvetési csalás büntettének (Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont és (5) bekezdés b) pont) megnevezése helyesen: költségvetési csalás büntette (Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont és (5) bekezdés b) pont).

A másodfokú eljárásban felmerült 43.200 (negyvenháromezer-kettőszáz) Ft bünyügyi költségből kötelezi **IV.r. vádlott neve** IV. r. és **V.r. vádlott neve** V. r. vádlottakat 21.600 (huszonegyezer-hatszáz) Ft- 21.600 (huszonegyezer-hatszáz) Ft megfizetésére az állam javára.

I n d o k o l á s

- [1] A Győri Törvényszék, mint elsőfokú bíróság előtt B.366/2016. számon öt vádlott ellen folyt büntetőeljárás. Az elsőfokú bíróság ítélete III r. vádlottra nézve *2019. szeptember 23. napján első fokon jogerőre emelkedett*, ekként nem tárgya a másodfokú eljárásnak, melyben I.rendű vádlott neve I. r., II.rendű vádlott neve II.r., **IV.r. vádlott neve** IV. r. és **V.r. vádlott neve** V.r. vádlott érintett.
- [2] A Győri Törvényszék 2019. szeptember 20. napján kihirdetett B.366/2016/99. számú ítéletében

I.rendű vádlott neve I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb bünszövetségben elkövetett költségvetési csalás büntettében (Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont), 1 rb folytatólagosan elkövetett számvitel rendjének megsértése büntettében (Btk. 403.§ (1) bekezdés a) és b) pont) és 1 rb folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §). Ezért a bíróság - halmazati büntetésül - 3 év 9 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 250 napi tétel pénzbüntetésre, 5 év gazdálkodó szervezetek vezetése foglalkozástól eltiltásra és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A bíróság a pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.000 forintban állapította meg. Rendelkezett arról, hogy az így kiszabott

mindösszesen 500.000 forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

- [3] II.rendű vádlott neve II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb bünszövetségben, bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében (Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont), 1 rb bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett számvitel rendjének megsértése büntetében (Btk. 403.§ (1) bekezdés a) és b) pont) és 1 rb bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §). Ezért a bíróság - halmazati büntetésül - 2 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre, 5 év gazdálkodó szervezetek vezetése foglalkozástól eltiltásra és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A bíróság a pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.300 forintban állapította meg. Rendelkezett arról, hogy az így kiszabott mindösszesen 460.000 forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni.
- [4] **IV.r. vádlott neve** IV. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb bünszövetségben, bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében (Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont), 1 rb bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett számvitel rendjének megsértése büntetében (Btk. 403.§ (1) bekezdés a) és b) pont) és 1 rb bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §). Ezért a bíróság - halmazati büntetésül - 2 év börtönben végrehajtandó, végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre és 3 év gazdálkodó szervezetek vezetése foglalkozástól eltiltásra ítélte. A bíróság a pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.600 forintban állapította meg. Rendelkezett arról, hogy az így kiszabott mindösszesen 520.000 forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni.
- [5] **V.r. vádlott neve** V. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb bünszövetségben, bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében (Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont), 1 rb bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett számvitel rendjének megsértése büntetében (Btk. 403.§ (1) bekezdés a) és b) pont) és 1 rb bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §). Ezért a bíróság - halmazati büntetésül - 2 év börtönben végrehajtandó, végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre és 3 év gazdálkodó szervezetek vezetése foglalkozástól eltiltásra ítélte. A bíróság a pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.600 forintban állapította meg. Rendelkezett arról, hogy az így kiszabott mindösszesen 520.000 forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni.
- [6] Az I. r., II. r., IV.r. és V. r. vádlott vonatkozásában megállapította, hogy a vádlottak - IV.r. és V. r. vádlottak a szabadságvesztés végrehajtása esetén - feltételes szabadságra legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatóak.
- [7] A törvényszék rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről továbbá kötelezte I. r. vádlottat 15.000,-Ft, III. r. vádlottat 190.500,-Ft, IV. r. vádlottat 156.000,-Ft, V. r. vádlottat 150.000,-Ft, I.r. és II. r. vádlottakat egyetemlegesen 266.204,-Ft, I. r., II. r., IV. r. és V. r. vádlottak egyetemlegesen 296.529,-Ft, I. r., II. r., III.r., IV. r. és V. r. vádlottakat egyetemlegesen 695.398,-Ft bűnügyi költség megfizetésére.
- [8] A törvényszék ítélete ellen az ügyész I.rendű vádlott neve I. r. vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés és foglalkozástól eltiltás büntetés, hosszabb tartamú közügyektől eltiltás mellékbüntetés, valamint magasabb napi tételszámú és magasabb napi összegű pénzbüntetés, II.rendű vádlott neve II. r. vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés és

foglalkozástól eltiltás büntetés, hosszabb tartamú közügyektől eltiltás mellékbüntetés, valamint magasabb napi tételszámú és magasabb napi összegű pénzbüntetés, **IV.r. vádlott neve** IV.r. vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú, végrehajtandó szabadságvesztés és foglalkozástól eltiltás büntetés, közügyektől eltiltás mellékbüntetés, valamint magasabb napi tételszámú és magasabb napi összegű pénzbüntetés, **V.r. vádlott neve** V. r. vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú, végrehajtandó szabadságvesztés és foglalkozástól eltiltás büntetés, közügyektől eltiltás mellékbüntetés, valamint magasabb napi tételszámú és magasabb napi összegű pénzbüntetés kiszabása érdekében fellebbezett. Az I.r. vádlott védője elsődlegesen az iratok tartalma és helyes ténybeli következtetés alapján eltérő tényállás megállapítása és felmentés, másodlagosan az anyagi jogi jogszabálysértést kiküszöbölve az ítélet megváltoztatása és felmentés, harmadlagosan a büntetés enyhítése érdekében, II.r. vádlott felmentés, II. r. vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés, rövidebb tartamú, próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés, feles kedvezmény alkalmazása érdekében és a pénzbüntetés mértéke vonatkozásában jelentett be fellebbezést.

- [9] A Győr-Moson-Sopron Megyei Főügyészség a fellebbezés indokolásában rámutatott, hogy a törvényszék ítéletében valamennyi vádlott vonatkozásában helyesen állapította meg az alkalmazandó büntető törvényt és azt, hogy mindegyik vádlott esetében irányadó a középértékes büntetéskiszabási rendelkezés és a középérték tartamát is helyesen határozta meg az egyes vádlottak esetében. Ismertette az elsőfokú bíróság által értékelt büntetéskiszabási körülményeket, melyeket álláspontja szerint alapvetően helyesen tárt fel az elsőfokú bíróság, de további - az elsőfokú bíróság által figyelembe nem vett - súlyosító körülményként kérte értékelni valamennyi vádlott terhére a különösen nagy elkövetési érték minimumát - 50.000.000 Ft-ot - jelentősen meghaladó összegű vagyoni hátrány okozását, mely a vádlottak által elkövetett által elkövetett cselekmények jelentős tárgyi súlyát jelzik.

A Btk. 79. §-ában rögzített büntetési célokra és a Btk. 80. § (1) bekezdésében rögzített büntetéskiszabási elvekre figyelemmel a súlyosításra irányuló fellebbezéssel érintett többi terhelt esetében álláspontja szerint a bíróság büntetéskiszabási hibát vétett, mikor lehetőséget látott a Btk. 82. § (2) bekezdés b.) pontjának alkalmazására. A bíróság által a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében kiszabott büntetéseket törvénysértően enyhének találta, mivel szerinte a bíróság nem a súlyuknak megfelelően értékelte a büntetéskiszabási tényezőket, a kiszabott büntetések nem szolgálják sem a speciális, sem a generális prevenció céljait és nem felelnek meg a belső arányosság követelményeinek sem. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság valamennyi vádlott esetében a cselekménykori büntetlen előéletet, a jelentős időmúlást tekintette olyan nyomatékos enyhítő körülménynek, amely az kiszabott büntetéseket eredményezte, ugyanakkor a halmazat, az okozott vagyoni hátrány, illetve az abban való közreműködés mértéke és a büntetési tételek alapján - hangsúlyozva a 9 év 6 hónap irányadó középértéket - véleménye szerint az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe kellőképpen a vádlottak által megvalósított bűncselekmények tárgyi súlyát.

Egyetértett az irányadó középértéktől lefelé történő eltéréssel, hivatkozott azonban arra, hogy egyik vádlott esetében sem áll fenn olyan számú vagy jelentős nyomatékka figyelembe vehető enyhítő körülmény, amely emellett még az enyhítő szakasz alkalmazásával történő büntetéskiszabást megalapozná, különösen nem azt, hogy IV.r. és V.r. vádlottak esetében a büntetés végrehajtása próbaidőre felfüggesztésre kerüljön, tekintettel utóbbi esetében arra, hogy nem is áll rendelkezésre olyan méltányolható személyi körülményre vonatkozó adat, amely a büntetés végrehajtásának felfüggesztését indokolná. Mindezekre figyelemmel a vádlottakkal szemben kiszabott büntetéseket aránytalannak és eltúlzottan enyhének találta. A középértékhez jobban közelítő végrehajtandó szabadságvesztés, az elkövetett bűncselekménynek az erkölcsi közfelfogás szerint is különösen elítélendő jellege miatt ezzel arányos tartamú közügyektől eltiltás kiszabását tartotta indokoltnak. Arra is hivatkozott, hogy a bíróság a pénzbüntetés napi tételszámának

meghatározásakor egyik vádlott esetében sem vette figyelembe az elérni kívánt célokat és nem értékelte kellő nyomatékkl az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyát, a pénzbüntetés napi tételeinek számát ezért mind a négy fellebbezéssel érintett vádlott esetében magasabb mértékben tartotta indokoltnak megállapítani azzal, hogy a meghatározott napi tétel összegek sem állnak arányban a vádlottak feltárt jövedelmi viszonyaival, ezért az érintett vádlottak vonatkozásában a pénzbüntetés napi összegének megemelése is szükséges. Az egzisztenciális hátrányt is jelentő foglalkozástól eltiltás súlyosítását a kettős büntetéskiszabási célokra figyelemmel találta szükségesnek és hivatkozott arra is, hogy álláspontja szerint a büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság nem tartotta szem előtt a tetтарыosságot és ezáltal megsértette a belső arányosságot különösen a IV.r. és V.r. vádlottak viszonylatában, mivel nem értékelte kellő nyomatékkl IV.r. vádlott ténybeli beismerő és egyben I.r. és V.r. vádlottakra nézve terhelő vallomását. A konkrét cselekvőségre, az okozott vagyoni hátrányra figyelemmel ugyancsak a belső arányosság sérelmét látta II. r, valamint IV. és V. r. vádlottakkal szemben kiszabott büntetések összevetése során.

Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtassa meg, hogy I.rendű vádlott neve I. r. és II.rendű vádlott neve II. r. vádlottakat hosszabb tartamú szabadságvesztés és foglalkozástól eltiltás büntetésre, hosszabb tartamú közügyektől eltiltás mellékbüntetésre, valamint magasabb napi tételszámú és magasabb napi összegű pénzbüntetésre, míg **IV.r. vádlott neve** IV. r. és **V.r. vádlott neve** V. r. vádlottakat hosszabb tartamú, végrehajtandó szabadságvesztés és foglalkozástól eltiltás büntetésre, közügyektől eltiltás mellékbüntetésre, valamint magasabb napi tételszámú és magasabb napi összegű pénzbüntetésre ítélje.

- [10] I.rendű vádlott neve I. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában elsődlegesen a főügyészség fellebbezésének elutasítását, másodlagosan az ítéleti tényállástól eltérő tényállás megállapítását, az elsőfokú ítéletet megváltoztatását és védencc felmentését, harmadlagosan pedig a kiszabott büntetés jelentősen enyhítését indítványozta.

Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartása mellett részletes bizonyítást folytatott le, amelynek eredményeként azonban a rendelkezésre álló bizonyítékokat csak részben vonta az ítéleti tényállás körébe, illetve a bizonyítékok értékelése során csak részben ismertette azokat az elsőfokú ítéletben, ennek eredményeként az ítéleti tényállás megalapozatlan, mert részben iratellenes, részben pedig a megállapított tényekből további tényekre helytelen következtetést tartalmaz. Azt is felhozta, hogy a büntetéskiszabás során az elsőfokú bíróság az enyhítő körülményeket tévesen mérlegelte, emellett az első-, és a másodfokú eljárás közötti időszakban újabb enyhítő körülmények merültek fel.

A felmentés körében felhozta, hogy a bíróság a vádlotti védekezéssel szemben - mely arra irányult, hogy számlázási láncolatban a beszerzési oldalon szereplő cégek működtetésének az volt a célja, hogy az ismeretségi körébe tartozó személyek az áru beszerzésének „finanszírozásához” anyagi segítséget nyújtsanak, egyúttal a finanszírozásnak biztosítéka legyen az, hogy az áru tulajdonjoga a finanszírozást végző személyekhez köthető társaságokra szálljon és tőlük vásárolja meg ügyfele készpénzfizetés ellenében a termékeket - a tényállásban a váddal egyezően azt állapította meg, hogy az EU tagállamaiból származó termékbeszerzéseket I.rendű vádlott neve I. r. vádlott vállalkozásaihoz a számlázási láncolatban megelőzően kapcsolódó vállalkozásokon keresztül „belföldiesítették”, ennek kizárólagos célja az áfa-mentes termékbeszerzésekhez a vállalkozásai által levonásba helyezhető áfa tartalom társítása és ezzel a saját vállalkozásai által befizetendő áfa összegének csökkentése volt, az érintett időszakban a beszerzéssel érintett magyarországi cégek tényleges tevékenységet nem végeztek, így az ügyfele vezetése alatt álló társaságok azokat adó levonási jog gyakorlásához nem használhatták fel.

A bizonyítékok értékelését sérelmezte és ellentétes tényállás megállapításának lehetőségét vetette fel azzal az indokkal, hogy az elsőfokú bíróság **szakértő** igazságügyi könyvszakértő szakvéleményét csak részben, míg a szakértőnek a tárgyaláson tett nyilatkozatát a finanszírozási cél nyomainak könyvelésben történő szerepeltetésével kapcsolatban, valamint az Európai Unió bíróságának döntéseire hivatkozását és az ezek alapján a NAV Útmutatójában írtakra, mint gyakorlati történő hivatkozását nem vette figyelembe. Védence ártatlanságát és a finanszírozási célt kívánta még alátámasztani azzal a ténnyel, hogy I.rendű vádlott neve I. r. minden bizonylatot megőrzött; hangsúlyozta, hogy ügyfelének ráhatása nem volt és nem is lehetett, hogy a beszállító cégek az áfa bevallásokat benyújtják-e és annak tartalmában szerepeltetik-e az ügyfele részére történt értékesítéseket, míg a bünszövetségi minősítés tévesen megállapítását látta abban, hogy a bünszövetségi minősítéshez az egyes vádlottaknak legalább ismerniük kellett volna egymást.

A büntetéskiszabás tekintetében sérelmezte, hogy a törvényszék súlyosító körülményként értékelte, hogy ügyfele hasonló bűncselekmény miatt már volt büntetve, holott annak elkövetési ideje későbbi jelen eljárás tárgyát képező bűncselekményeknek, az elsőfokú ítélethozatal során figyelembe nem vett körülményként hivatkozott ügyfele súlyos cukorbetegségére és élettársa hosszabb ideje fennálló epilepsziájára, felhozta szülei betegségeit is, valamint nyomatékossította az ügyben fennálló 13 év, ügyfelének fel nem róható időmúlást.

A fentiek alapján elsődlegesen tehát az elsőfokú ítéleti tényállástól eltérő tényállás megállapítását, illetve helyesbítését kérte akként, hogy védenice célja a II. r. és III. r. vádlottak által nyújtott finanszírozás biztosítása, így a szándékuk nem terjedt ki költségvetési csalás elkövetésére, mely alapján a szándékosság hiányára figyelemmel felmentést indítványozott.

Másodlagosan valamennyi korábbi és új büntetéskiszabási tényező értékelésével a büntetés jelentősen enyhítését kérte.

- [11] II.rendű vádlott neve II. r. vádlott új védője a fellebbezés írásbeli indokolásában fenntartotta a védenice érdekében elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért bejelentett fellebbezést.

A felmentési kérelem indokaként - részletezve azokat a tényeket, melyek álláspontja szerint védenice ártatlansága mellett szólnak - felhozta, hogy az első fokon eljáró Győri Törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelése során téves jogkövetkeztetésre jutott akkor, amikor védenice bűnösségét a terhére rótt bűncselekmények vonatkozásában megállapította és - bár a Győri Törvényszék bizonyítását széleskörűen lefolytatottnak találta - sérelmezte, hogy a bizonyítási eljárás a védenice tekintetében élettársa **A.A.** tanúkénti meghallgatásának elmaradás miatt nem volt teljes körű és ez okozta, hogy az első fokon eljáró bíróság a bizonyítékok értékelése során téves jogkövetkeztetésre jutott.

Az enyhítés körében a védenice oldalán felhozható enyhítő körülményeket elemezte, azok közül beismerő vallomásának, bűnsegédi magatartásának, annak, hogy nem ő volt a cselekmények haszonélvezője, valamint az időmúlásnak nagyobb nyomatékossal történő figyelembevételét kérte. Elsődlegesen a II.r. vádlott felmentését, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta akként, hogy az ítélőtábla csökkentse a kiszabott pénzbüntetést, a szabadságvesztés tartamát csökkentse és a végrehajtását függessze fel, amennyiben pedig erre nem lát lehetőséget, rendelkezzen arról, hogy a II. r. vádlott a szabadságvesztés büntetés fele részének letöltését követően legyen feltételes szabadságra bocsátható.

- [12] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.268/2018/8-1. számú átiratában az ítélet ellen az ügyész által bejelentett fellebbezést - helyes indokaira tekintettel - részben módosított formában tartotta fenn. A védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. A felülbírálat teljeskörűségének a fellebbezésekkel érintett vádlottak vonatkozásában történő hangsúlyozása mellett rámutatott, hogy a törvényszék szabályos és kellően alapos bizonyítási eljárást folytatott le, az ítélet meghozatalánál felhasznált bizonyítékokat mérlegelő tevékenységét az indokolásban a szükséges részletességgel bemutatta, amelyből megállapította, hogy az logikus, minden lényeges tényre kiterjedő volt. Hivatkozott arra, hogy a vádlottak tagadták a büntetőjogi felelősségüket, azonban a nyilatkozataikat kiindulási pontként elfogadva, majd melljük téve a tanúk vallomásait, az igazságügyi szakértői véleményeket, az okirati bizonyítékokat, az adóhatósági eljárásokban keletkezett iratokat, kizárólag az a következtetés vonható le, hogy az ítéleti tényállás megalapozott, amelyből okszerűen került sor a vádlottak bűnösségének a megállapítására valamennyi terhükre rótt bűncselekményben. A bűncselekmények minősítését törvényesnek találta.

A kiszabott büntetésekkel kapcsolatban felhozta, hogy azok nemenként és összességükben is eltúlzottan méltányosak. Sérelmezte, hogy a törvényszék valamennyi vádlottnál enyhítő szakaszt alkalmazott, IV.r. és V.r. vádlottak esetében azt teljesen ki is merítette és a büntetés végrehajtását is felfüggesztette, a pénzbüntetések napi tételszámát valamennyi vádlott esetében indokolatlanul alacsonynak találta, ugyanakkor kifejtette, hogy az egy napiétel összege a vádlottak által bevallott és a bizonyítékok által nem cáfolható szerény anyagi és jövedelmi viszonyaikhoz igazodik. Amellett érvelt, hogy az ítéletben felsorolt enyhítő körülmények maradéktalanul érvényesülhetnek az irányadó középérték - mely 9 év 6 hónap - alatti tartamú szabadságvesztésekben, azonban a súlyosító körülmények - így a költségvetést károsító bűncselekmények elszaporodottsága, a halmazat, a folytatolagosság, a többszörös minősülés - megfelelő értékelés nélkül maradtak az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott büntetésekben. Indokoltnak tartotta a szabadságvesztés büntetések tartamának felemelése mellett arányosan a foglalkozástól eltiltás büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának felemelését is.

- [13] **V.r. vádlott neve** V. r. vádlott védője a fellebbviteli főügyészség átiratára tett észrevételében amellett érvelt, hogy védence tekintetében az elsőfokú bíróság által kiszabott halmazati büntetés megfelelő és elégséges a büntetési célok elérésére. A védence oldalán felhozható enyhítő - körülmények nyomatakát és **V.r. vádlott neve** V. r. vádlott személyi körülményeinek kiemelt - súlyosítás ellen ható - fontosságát hangsúlyozta és a törvényszék ítéletének helybenhagyását indítványozta.
- [14] Az ítéletábrla nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyészség képviselője perbeszédében fenntartotta az átiratban foglaltakat, az ott írtakkal egyezően a felülbírálat teljeskörűségének a fellebbezésekkel érintett vádlottak vonatkozásában történő hangsúlyozása mellett rámutatott, hogy a törvényszék szabályos és kellően alapos bizonyítási eljárást folytatott le, megalapozott tényállásában részletezte, melyik gazdasági esemény volt fiktív és mi volt az áru tényleges útja.

Hangsúlyozta, hogy a felmentésre irányuló védői hivatkozások a bizonyítékok újraértékelését célozzák. Amellett érvelt, hogy az elsőfokú bíróság helyes következtetést vonható le a vádlottak bűnösségének a megállapítására és a bűncselekmények minősítését törvényesnek találta.

A kiszabott büntetésekkel kapcsolatban felhozta, hogy azok - figyelemmel a büntetési tételkeretre és a középértékre - eltúlzottan enyhék. Rámutatott, hogy melyik vádlott mennyi adóbevallási időszakon keresztül fejtette ki bűnös tevékenységét, hivatkozva a belső arányosságra is, elemezte a vádlottak oldalán felhozható enyhítő és súlyosító körülményeket. körülményeket.

A fellebbezésekkel támadott ítélet megváltoztatását indítványozta akként, hogy az ítélet tábla I.rendű vádlott neve I.r. és II.rendű vádlott neve II.r. vádlottak vonatkozásában kiszabott szabadságvesztés és foglalkozástól eltiltás büntetés, közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát, a pénzbüntetés napi tétele számát emelje fel, **IV.r. vádlott neve** IV.r. és V.r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés és foglalkozástól eltiltás büntetés, pénzbüntetés napi tétele számát emelje fel, közügyektől eltiltás mellékbüntetésre is ítélje őket és mellőzze a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

- [15] A nyilvános ülésen I.rendű vádlott neve I. r. vádlott védője elsődlegesen a felmentés mellett érvelt azzal, hogy a bizonyítékok mérlegelésével nem csak az a következtetés vonható le, amelyet az elsőfokú bíróság megállapított tényállásában, sérelmezte a védenye finanszírozási céllal történő magatartását alátámasztandó szakértői vélemény figyelmen kívül hagyását, ezek értékelési körbe vonását, ennek figyelembe vételével és az iratok tartalma alapján eltérő tényállás megállapítását kérte. Védenye tudattartamának szándékosságát vitatva, hivatkozva az EU Bíróság joggyakorlatának és a NAV Iránymutatás alapján amellet érvelt, hogy védencét megillette az Áfa levonás joga.

A bünteteskiszabási körülmények körében új enyhítő körülményként a védenye és családtagjai egészségi állapotára hivatkozott és kifejtette, miért nem vehető figyelembe védenye büntetettsége. Az ügyészség által súlyosítóként felhozott kitartó szándék ellen érvelt és az időmúlás nagyságát és jelentőségét hangsúlyozta még. Elsődlegesen a károkozási szándék hiányára figyelemmel felmentést indítványozott, másodlagosan a büntettség mellőzésével és az egyéb enyhítő körülmények értékelésével a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

- [16] II. r. vádlott védője hangsúlyozta, hogy felmentésre irányuló fellebbezése nem a bizonyítékok újraértékelését célozzák, azokat álláspontja szerint az elsőfokú bíróság feltárta és értékelte is, azonban téves következtetésre jutott. E körben anomáliáiként hozta fel, hogy a kölcsön írásbeliségének elmaradását a bíróság a vádlottak terhére rőtta; nem értékelte kellő súllyal, hogy a vádlottak egymás kölcsönös ellenőrzésére törekedtek, valamint, hogy nem került meghallgatásra védenye élettársa.

A büntetés enyhítésére irányuló kérelme kapcsán hangsúlyozta, hogy a büntetések belső arányosságát nem a számok alapján kell megítélni és az enyhítő körülmények pozitív értékelését kérte.

- [17] IV. r. vádlott védője az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyása mellett érvelt az enyhítő körülmények hangsúlyozásával és annak bemutatásával, hogy a védencével szemben kiszabott büntetés miért felel meg a belső arányossá követelményeinek.
- [18] V. r. vádlott védője az enyhítő körülmények nyomatékosításával és a védenye személyi körülményire történő hivatkozással kifejtette, hogy a hosszabb tartamú, végrehajtandó szabadságvesztés túlmutat a büntetőjogi igényen és a büntetési célokon. Az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.
- [19] A fellebbviteli főügyészség képviselője viszonzáslásában hangsúlyozta, hogy Áfa levonási jog gyakorlásához a számláknak tartalmilag is hitelesnek kell lenniük, a bizonyítási eljárás során a VIES adatok, a jogsegély során beszerzett tanúvallomások és könyvelési adatok alapján feltérképezhető volt az áru útja, mely adatok egybevetésével nyilvánvalóvá vált, hogy a kettő eltér egymástól. A számlázási láncban részt vevő cégek megszüntetésének és felszámolásának körülményeit is az

állami költségvetés megkárosító magatartás részeként említette és rámutatott, hogy az időmúlás elévülési időtől távol van.

I. r. vádlott még hozzáfűzte, hogy a beszerzések védenca érdekében történtek, a bizonylatok az áru valós útját tartalmazzák, nem volt cél az Áfa fizetési kötelezettség csalárd eltitkolása, az egyes cégek közti jogügyletek finanszírozási célt szolgáltak.

- [21] Utolsó szó jogán tett nyilatkozataikban I. r. vádlott ártatlanságát és az enyhítő körülmények nyomatékát, II. r. vádlott az ügyletek mögötti befektetési célt, **V.r. vádlott** családjáról való gondoskodási kötelezettségét és személyi körülményeit hangsúlyozta.
- [22] Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítélete ellen bejelentett fellebbezésekre tekintettel a Győri Törvényszék ítéletét a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján, figyelemmel a (10) bekezdésben foglaltakra figyelemmel teljeskörűen, az azt megelőző eljárással együtt bírálta felül a Be. 599. § szerint megtartott nyilvános ülésen, miután az I-II. r. vádlottak a bűnösség megállapítása ellen is fellebbeztek és cselekményük összefügg a IV. és V. r. vádlottak cselekményeivel. A III.r. vádlott vonatkozásában az ítélet első fokon jogerőre emelkedett, emiatt a felülbírálat tárgyát nem képezte.
- [23] Az ítéletábra vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, a tényállás megalapozottságát, valamint a bűnösség kimondására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetések kiszabására vonatkozó rendelkezéseket, továbbá a járulékos kérdésekben hozott döntések törvényességét is.
- [24] A felülbírálat során az ítéletábra azt állapította meg, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárás során az eljárási szabályokat megtartotta, mind a vád érkezésekor hatályos 1998. évi XIX. törvény, mind a hatályos Be. rendelkezéseit. Az ülnökök változását követően ismertette a korábbi tárgyalás anyagát, így az eljárás megismétlését a Be. 518.§ (3) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően elvégezte.
- [25] Az elsőfokú bíróság kihallgatta a vádlottakat, akik élve mentességi jogukkal a bírósági szakban nem kívántak vallomást tenni, ezért a Be. 525. § alapján ismertette a vádlottak nyomozás során tanúként tett vallomásait, valamint az adóhatósági eljárásban elmondott nyilatkozataikat.
A törvényszék számos tanú kihallgatását is foganatosította az eljárás során, voltak tanúk, akiket többször is kihallgatott, így **B.B.**, **C.C.**, volt olyan tanú akinek előbb felolvasta a nyomozati szakban tett vallomását, majd utóbb kihallgatta, pl. **D.D.**. Azon tanúkat, akik kihallgatását az ügyészség vagy a védelem indítványozta kihallgatta, **A.A.**, a II. r. vádlott volt élettársa kivételével. **A.A.**t a bíróság tanúként idézte a tárgyalásra, de a tanú külföldi tartózkodása miatt nem tudott megjelenni. Őt a védelem a II. r. vádlott vagyoni viszonyainak bizonyítására jelentette be, de az ítéletábra álláspontja szerint helyesen döntött a törvényszék, amikor azt állapította meg, hogy a tanútól várható bizonyíték az ügy érdemi elbírálása szempontjából nem bír jelentőséggel, ezért kihallgatása nem indokolt, annál is inkább, mert II. r. vádlott nyilatkozott a személyi körülményei körében a vagyoni viszonyairól, melyet a bíróság ellenkező adat hiányában elfogadott.
- [26] A törvényszék ismertette az adóhatósági és büntetőeljárásban beszerzett, a bizonyítás szempontjából releváns iratokat, így a jogsegély keretében beszerzett iratokat, tanúvallomásokat, valamint a szakértői véleményeket, továbbá a szakvélemény kiegészítését is elrendelte, a könyvszakértőt személyesen is meghallgatta. Annak feltárása, rögzítése, hogy az ügyben szereplő cégek mintként működtek, a cégnyilvántartás adatai alapján rekonstruálhatóak voltak, így okirati bizonyítékok állnak rendelkezésre e cégek alapításával, a cégek működésében bekövetkezett átalakulásokkal, a cégvezetők személyét érintő változásokkal kapcsolatban.

- [27] Az ügy ténybeli és jogi megítélését megalapozó bizonyítékokat a törvényszék feltárta és a tárgyalás anyagává tette.
- [28] Az ügy eldöntéséhez szükséges bizonyítékokat nemcsak számba vette, hanem azokat ütköztette is és rámutatott, melyeket fogadta el a tényállás alapjául, és melyeket nem, a bizonyítékokat az ítéletben az elsőfokú bíróság mérlegelte is.
- [29] Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is alaposan eleget tett és részletesen indokolta, hogy a vádlottak védekezését, amely arra irányult, hogy a **E. Depo** részére a II.-III-IV-V. r. vádlottak által képviselt cégek csak meghiteleztek a fűrészárú, illetve húsárú költségét, miért nem fogadta el.
- [30] Logikai hibától mentesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy az iratokra tekintettel miért III. r. vádlott vallomását, valamint IV. r. vádlott nyomozati szakban 2015. szeptember 3. napján tanúként tett vallomását fogadta el a tényállás megállapításakor és azt a tanúk vallomásai és egyéb bizonyítékok mennyiben támasztották alá. Az egyes vallomások részletesen ismertette, feltárta az I., II, V. r. vádlottak vallomásaiban lévő ellentmondásokat és arra is rámutatott, hogy ezen vallomások mennyiben állnak ellentétben a tanúk vallomásaival, amelyek egy irányba mutattak.
- [31] Ezekből a vallomásokból helytálló volt a törvényszéknek az a következtetése, hogy a fenyőárúkat az **1. spol. cégtől, 2. Team vállalkozástól** nem a III. r. vádlott által képviselt **3. Kft, a 4. Kft, és a 5. Kft.** rendelte meg és szerezte be, hanem a I.rendű vádlott neve I. r. vádlott és az általa képviselt **E. Depo Kft.** III. r. vádlott cégeire azért volt szükség, hogy az I.r. vádlott a külföldről beszerzett árut belföldön vásároltként tüntethesse fel, amely után az Áfát jogosulatlanul helyzete levonásba és ezzel fizetendő adóját csökkentette.
- Fenti következtetést III. r. vádlott vallomásán kívül alátámasztotta, hogy a **4. Kft.** felszámolás elrendelése után állított ki számlákat a **E. Depó Kft.** részére, annak ellenére, hogy ekkor már csak a felszámoló rendelkezhetett a cég nevében; a cégek egymás utáni számlázása; az értékesítés utáni számlakiállítás a **4. Kft.** esetén; **F.F., G.G., H.H.** tanúk vallomása, akik egyaránt úgy nyilatkoztak, hogy I.rendű vádlott neve I.r. vádlott képviselte a cégeket; az a körülmény, hogy a számlák mennyiségei nem követték egymást és volt olyan eladási számla is, mely beszerzési ár alatti értékesítésről szólt.
- [32] Ugyanez a szisztéma volt megállapítható a húskereskedelem kapcsán is azzal, hogy több szereplő beépítése történt a rendszerbe. A húst feldolgozó, előállító üzemek ugyanis a számlák szerint soha nem a **E. Depo Kft.** részére értékesítették az árut, mindig közbe iktatásra kerül egy vagy több cég, azzal, hogy közben az áru külföldi származása is dokumentálva legyen.
- Ez a közbeiktatás annak ellenére történt, hogy az eladók elmondták, hogy ténylegesen I.rendű vádlott neve I.r. vádlottal tárgyaltak, a megrendeléseket ő adta le, csak a számlázás történt más cégek nevére. Ekként nyilatkozott tanú **2, I.I.** is, valamint **B.B.** és felesége is. Így dokumentáltak értékesítést pl. a **6. Gmbh-től a 7. S.r.l-n és a 8. Kft-n, 9. Bt-n** keresztül, a **10. Mg.Zrt.től, J.J.-tól, B.B.től a 7. S.r.l-n** keresztül, a **6. Gmbh-től a 11. Kft-n** keresztül a **7. S.r.l.** részére, stb.
- [33] Vizsgálta az elsőfokú bíróság a **E. Depó Kft.** szállítóit Áfa adónemben fizetési kötelezettségeik teljesítése szempontjából is, melynek során az volt megállapítható, hogy ezen cégek bevallási és adófizetési kötelezettségeiknek nem tettek eleget. Az egyes cégeket vizsgálva az volt megállapítható, hogy a **7. Kft-t IV.r. vádlott neve** IV. r. vádlott I.rendű vádlott neve I. és **V.r. vádlott neve** V. r. vádlott kérésére alapította Romániában, mert ott olcsóbb volt. A cég a nyomozati iratok 241.oldalán található irat szerint sem alkalmazottal, sem telephellyel nem rendelkezett, a Szlovákiában általa bérelt telephelyen csak áram volt, hűtőház nem, **IV.r. vádlott neve** IV. r. vádlott

szerint tevékenységet Romániában nem folytatott. A IV.r. vallomása szerint eleinte I.rendű vádlott neve I.r. vádlottal járt belföldön üzletek miatt, később a külföldi üzleteknél már kihagyta őt az I.r. vádlott, csak a papírokat kellett aláírnia. Ezt alátámasztja az a meghatalmazás is, amit **IV.r. vádlott neve** IV. r. vádlott **V.r. vádlott neve** V. r. vádlott részére adott, aki eljár a cég képviseletében. A **8. Kft. K.K.** és a szerbiai **L.L.** tulajdonában volt, de nem ők jártak el a cég képviseletében, hanem II.rendű vádlott neve II. r. vádlott. A cég nevében eljáró személyként a vádlottak által megjelölt **M.M.** személyazonosságát nem lehetett felderíteni, mert elérhetőséget nem tudtak a vádlottak sem megjelölni.

A **9. Bt.** később **12. Bt.** beltagja a II. r. vádlott kérésére tanú 1, majd tanú 3 voltak, utóbbi tanúvallomásában azt mondta, hogy 50.000 Ft-ot ígértek neki, hogy nevére vegye a céget. A **11. Kft. V.r. vádlott neve** V. r vádlott cége volt.

- [34] A fentiekből az állapítható meg, hogy az I.r., II.r. és V. r vádlottak részben külföldi, részben belföldi, de nehéz helyzetben lévő személyeket kértek meg cégek képviseletére, amely cégeket ténylegesen nem a tulajdonosok, illetve képviselők irányítottak, hanem a vádlottak, és a cégek közötti számlázás is az ő döntéseik alapján történt. Ezek a cégek hozták be papíron a fenyő és húsárúkat, amelyet egymás részére, végül ugyancsak papíron a **E. Depo Kft.** részére értékesítettek.
- [35] A nemzetközi elem beépítésére, így pl. a **N.településről** vásárolt hús Szlovákiába, majd I.r. vádlotthoz szállítására - ahogy ezt az elsőfokú bíróság is kifejtette - azért került sor, hogy az áru eredetét leplezzék, a számlázásra pedig azért, hogy a gazdasági eseményt belföldiként tüntessék fel, élve az ÁFA levonási joggal, tudva azt, hogy a felhasznált cégek nem fizetik meg az Áfát a költségvetés részre, miként az első fokú bíróság azt ítéletének 37. oldalán ki is fejtette figyelemmel a szállításban közreműködők vallomásainak mérlegelésére is. **O.O.** tanú pl. elmondta, hogy a lerakodás mindig Magyarországon volt, tettek egy kört, a romániai cég által bérelt szlovák telephelyre mentek, majd új CMR-rel hozták be az árut Magyarországra.
- [36] A vádlottak és védők eltérő tényállás megállapítása mellett felmentésre irányuló fellebbezései az elsőfokú bíróság mérlegelését támadták a bizonyítékok újraértékelésére irányultak, amelyek a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethettek.
- [37] A védők fellebbezésének indokolásaiban hivatkozottakra tekintettel, a fentiekben túlmenően az ítéletábra arra mutat még rá, hogy az a tény, hogy kölcsönügylet nem jött létre az I. és II. r. vádlottak között önmagában valóban nem alapozza meg a bűnösséget, de a kölcsön nem jelent meg a II. r. vádlott által képviselt cégek könyveléseiben sem, továbbá a bíróság egyéb bizonyítékokat is értékelt mikor azt állapította meg, hogy nem kölcsönügylet vagy finanszírozási cél volt a háttérben. Az a tény, hogy a húsárú kifizetésre és leszállításra került önmagában nem igazolja a gazdasági, szállítási lánc meglétét, azt a vád sem vitatta, hogy a húsárú beérkezett a **E. Depó Kft.** részére. Az elsőfokú bíróság pont azt állapította meg, hogy a gazdasági esemény nem a számlákon szereplő cégek közt jött létre, és az ítélet 27. oldalán rögzítette hogy a számlának milyen - nem kizárólag formai - követelményeknek kell megfelelnie. tanú 3 tájékoztatásának hiányára II.rendű vádlott neve II.r. vádlott alappal nem hivatkozhat, hiszen a bizonyításból következően azt állapította meg a bíróság, hogy tanú 3 lényegében stróman volt, akinek a céggel semmilyen kapcsolata nem volt azon kívül, hogy aláírta az okiratokat. Az, hogy büntetőjogi felelőssége az un. stromanoknak megállapításra kerül-e, nem érinti a vádlottak büntetőjogi felelősségét, mivel a Be. 6. § (1), (2), (3) bekezdés alapján a bíróság vád alapján ítélezik, a vádon túl nem terjeszkedhet, a bíróság csak a megvádolt személy büntetőjogi felelősségéről dönthet és csak olyan cselekményt bírálhat el, amelyet a vád tartalmaz, meg nem vádolt személy büntetőjogi felelősségét a bíróság nem állapíthatja meg.

- [38] A szakértő által a védő kérdésére adott, a fellebbezés indokolásában hivatkozott tárgyaláson elhangzott kölcsönügylet dokumentálásával kapcsolatos véleményt az elsőfokú bíróság azért nem értékelte, mert nem az I. r. vádlott védekezésében előadott tényállást állapította meg, így a „mi lett volna, ha” kérdés és az arra adott válasz nem a tényállással összefüggő.
- [39] Az egymást kiegészítő és megerősítő személyi és tárgyi bizonyítékok értékelését, elemzését követően az ítélőtábla arra az álláspontra helyezkedett, hogy a lefolytatott bizonyítás és az annak eredményeként a törvényszék által rögzített tényállás megalapozott, megfelelően alátámasztott és igazolható, melynek alapján a E. Depó Kft. Áfa adónemben keletkezett adófizetési kötelezettségét és annak mértékét is törvényesen állapította meg.
- [40] Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét színvonalasan és kimerítően teljesítette, ennél fogva az elsőfokú ítélet teljes mértékben alkalmas a felülbírálatra.
- [41] A megalapozott tényállás irányadó a másodfokú eljárásban is, eltérő tényállás megállapítására, és a vádlottak felmentésére kizárólag a bizonyítékok újraértékelése esetén kerülhetne sor, amely azonban a büntetőeljárás törvény szerint kizárt, arra megalapozott tényállás mellett a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség.
- [42] Itt jegyzi meg az ítélőtábla, hogy I.rendű vádlott neve I. r. vádlott védőjének az Európai Unió bíróságának döntéseire hivatkozása és az ezek alapján a NAV Útmutatójában írtakra történt hivatkozása önmagában helytálló lenne, de a megalapozott tényállásból más következik. A EU Bírósága a C-80/11 és C-142/11 számú egyesített ügyekben meghozott un. Mahagében ügyben valóban rámutatott arra, hogy a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelvet úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti gyakorlat, amely szerint az adóhatóság megtagadja az adóalany által fizetendő hozzáadottérték-adó összegéből a számára teljesített szolgáltatások után előzetesen felszámított adó összegének levonását amiatt, hogy az e szolgáltatásokra vonatkozó számla kibocsátója vagy annak valamely alvállalkozója szabálytalanságot követett el; és ellentétes az olyan nemzeti gyakorlat, amely szerint az adóhatóság megtagadja a levonási jogot azzal az indokkal, hogy az adóalany nem győződött meg arról, hogy a levonási joga gyakorlásának alapjául szolgáló termékekre vonatkozó számla kibocsátója adóalanynak minősül-e, rendelkezik-e a szóban forgó termékekkel, és képes-e azok szállítására, illetőleg hogy hozzáadottértékadó-bevallási és -fizetési kötelezettségének eleget tesz-e, és az adóalanynak nem volt tudomása az említett számlakibocsátó érdekkörében elkövetett szabálytalanságra vagy csalásra utaló körülményről. Ugyanakkor ezen ítéletben rögzítette azt is az EU Bírósága, hogy a jogalanyok az uniós jog normáira nem hivatkozhatnak csalárd módon vagy visszaélészerűen, ennél fogva a nemzeti hatóságoknak és bíróságoknak meg kell tagadniuk az adólevonási jog által biztosított előnyt, ha objektív körülmények alapján megállapítható, hogy e jogra csalárd módon vagy visszaélészerűen hivatkoztak. Jelen ügyben pontosan ez volt megállapítható, hogy az Áfa adónemben fizetendő adó elkerülése érdekében jött létre az a céghálózat, amelynek végpontja a E. Depó Kft volt, ahogy az elsőfokú bíróság helyesen megállapította.
- [43] A törvényesen lefolytatott bizonyítás követően megállapított tényállás a bizonyítás anyagának megfelelő, a Be. 592. § (1) bekezdés a)-b) és (2) bekezdés a)-d) pontjaiban írt megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól mentes, teljes mértékben megalapozott, amely mentes a Be. 593. §-ban írt hiányosságoktól és a bizonyítékok mérlegelése során az elsőfokú bíróság logikai hibát nem vétett.

[44] Az ítéletábra a Be. 593. § (3) bekezdése szerint a megalapozottan megállapított tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet, mely tényállás azonos bizonyítékok mellett a fellebbezési eljárásban - a felülmérlegelési tilalom folytán - nem támadható és írható felül, az a másodfokú eljárásban is irányadó volt. Ekként a védelemnek a bizonyítékok felülmérlegelésére irányuló indítványa eredményre nem vezethetett, így bűncselekmény hiányában felmentésre tett indítvány alaptalan.

[45] A törvényszék a megalapozott tényállásból okszerű következtetést vont le valamennyi vádlott bűnösségére és a terhükre megállapított bűncselekmények minősítése is mindenben megfelel az anyagi jog szabályainak. A vádlottak megállapodása alapozza meg a bünszövetség, mint minősítő körülmény megállapíthatóságát, amellyel kapcsolatban az elsőfokú bíróság által kifejtetteket az ítéletábra osztja. Az indokoltást kellett csupán kiegészíteni az üzletszerűség tekintetében az alábbiakkal:

[46] A Btk. 459.§ (1) bekezdés 28. pontja alapján üzletszerűen követi el a bűncselekményt, aki ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekmények elkövetése révén rendszeres haszonszerzésre törekszik.

i. R. I. r. vádlott és a bűncselekményeket bűnsegédként segítő vádlottak tekintetében aggálytalanul megállapítható, hogy céljuk az ÁFA megfizetésének elkerülése volt, amely megfizetésének elmaradásával gazdagodtak, és vagyoni hátrányt okoztak a központi költségvetésnek. Az üzletszerű elkövetést az első fokú bíróság indokolása szerint megállapította a vádlottak terhére, de az indokolása elmaradt, amit az ítéletábra ekként pótol.

A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Számv.tv.) 166. §-ának (2) bekezdése szerint a számviteli bizonylat adatainak alakilag és tartalmilag hitelesnek, megbízhatónak és helytállónak kell lennie. Számlát csak valós gazdasági eseményről lehet kiállítani. Ezzel szemben az alapul fekvő ügyben az adó megállapításához felhasznált valótlan tartalmú számlák szerinti gazdasági események nem történtek meg. Ennélfogva, a számla valótlanlansága miatt adott esetben megdőlt minden olyan tény, amelyet a számla hivatott volt igazolni. Miután a felhasznált számlák a számviteli törvény követelményeinek nem felelnek meg, így azok könyvelésben való beállítása és felhasználása sem volt jogszerű.

Az adócsalás miatt indított büntetőügyekben eljáró hatóságok feladata, hogy a felek valós akaratának és a tényállás megállapítása szempontjából jelentős szerződéses kapcsolatok megítélése során a polgári jog szabályainak alkalmazásával az egyes szerződéses viszonyokat önállóan értékelje és az értékelés eredményétől függően további jogkövetkezményeket alkalmazzon. A polgári jog szabályai szerint, ha egy szerződés a megjelenésében nem a valóságos szerződéses tartalmat hordozza, vagyis ahol a szerződéses nyilatkozatban kifejezendő akarat eltér a szerződő fél (felek) valódi akaratától, az színlelt szerződésnek minősül. A Ptk. 6:92. §-ának (2) bekezdése szerint a színlelt szerződés semmis.

A színlelés célja a színlelt szerződés esetében rendszerint valamely jogszabály, vagy másik személy jogának, jogvédelme érdekében a kijátszása. A színlelt szerződés legtöbbször más szerződést leplez. Az irányadó gyakorlat szerint ilyenkor a felek jogviszonyát a háttérben meghúzódó, a színleléssel titkolt, leplezett (palástolt) szerződés alapján kell elbírálni. Ha a leplezett szerződés érvényes, a felek megállapodását ennek tartalma alapján kell minősíteni, ha a leplezett szerződés is érvénytelen, akkor a szerződés semmis. A fiktív számlák formailag megfelelnek a törvényi követelményeknek, azonban lényeges tartalmi hiányosságaik vannak. Fiktívnek, azaz nem valós számlának minősül az a

számla, amely valótlan adatokat tartalmaz az általa dokumentált gazdasági eseményre, illetve az abban részt vevő felekre vonatkozóan.

A tulajdonjog átszállása és a termék fizikai mozgása nem követi egymást minden esetben, így például az ún. háromszögügylet esetén, amikor is a termék értékesítése három különböző tagállambeli adóalany között történik, a termék azonban az első értékesítőtől rögtön a lánc végén álló vevőhöz kerül.

Sajátos áfaszabályok vonatkoznak azokra a háromszereplős értékesítésekre, amelyeknek mindegyik résztvevője eltérő tagállamban nyilvántartásba vett, közösségi adószámmal rendelkező adóalany (gazdálkodó). A továbbértékesítési célú - háromszög vagy sokszög - ügyletek esetében a beszállítótól a megbízotthoz (közbenső vevő) kerül az áru, aki továbbküldi azt a megrendelőnek (tényleges vevő). Az általános forgalmi adót végső soron a megrendelő köteles a saját állama szerinti mértékben megfizetni. A közbenső szereplőknek (eladó, közbenső vevő) a célországban nem kell áfaalannyá válniuk. Saját országukban pedig a megvásárolt árut terhelő áfát a továbbértékesítés miatt visszaigényelhetik.

A háromszögügyletben a tulajdonváltás nem követi a termék tényleges mozgását. A közbenső vevő ugyanis egyben eladó is, hiszen ő szerzi be az árut az eladó országából, amit azonnal továbbértékesít a megrendelő országába. [Magyar Büntetőjog- Kommentár a gyakorlat számára Btk. 396. § -hoz fűzött magyarázat.]

- [48] Az elsőfokú bíróság rámutatott, hogy fentiek szerinti tényleges vásárlásról nem volt szó a számlákon dokumentáltak szerint, a valós gazdasági esemény a számlakiállítók és a **E. Depó Kft.** között jött létre. A **E. Depó Kft.** vásárlását megelőzően ezért került az üzleti láncba egy másik cég, hogy a beszerzést belföldiként feltüntetve a **E. Depó Kft.** élhessen Áfa visszaigénylési, illetve levonási jogával. A tényleges megrendelő valójában a **E. Depó Kft.** volt, amelyet ÁFA fizetési kötelezettség terhelt volna, és ezt kerültk meg a vádlottak.
- [49] Törvényesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a cselekmény tettese a **E. Depó Kft-t** ténylegesen működtető I.rendű vádlott neve I.r. vádlott, még a II-IV-V r. vádlottak ehhez a konstrukcióhoz szándékosan segítséget nyújtottak.
- [50] A költségvetést károsító bűncselekmény megnevezését pontosította az ítélet tábla, miután az a 61. Bkv-ben rögzített bírói gyakorlatnak nem felelt meg.
- [51] A büntetés kiszabása körében irányadó tényeket is nagyrészt helyesen tárta fel az elsőfokú bíróság, azonban nem mindenben megfelelően értékelte azokat. További enyhítő körülményként értékelendő **IV.r. vádlott neve** IV. r. vádlottnak, az elsőfokú bíróság által is hivatkozott tanúként tett lényegében beismerő vallomása, valamint az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt időmúlás. I.rendű vádlott neve I.r. vádlott esetén nem értékelhető súlyosító körülményként a büntetése, mert azon cselekmény elkövetése későbbi, mint a jelen eljárásban elbírált bűncselekményeké. Súlyosító körülmény ugyanakkor mind a négy felülbírálattal érintett vádlott vonatkozásában az, hogy a törvényi értékhátart jelentősen meghaladják a terhükre megállapított cselekmények.
- [52] Egyetértett az ítélet tábla az ügyészi fellebbezésben írt azon érveléssel, hogy a vádlottak közti belső arányosság, figyelemmel cselekvőségükre nem kellően került értékelésre a büntetés kiszabáskor.
- [53] Megalapozottan következtetett arra a törvényszék, hogy a nagyfokú időmúlásra is tekintettel a vádlottak vonatkozásában a törvényben írt 5-10 évig terjedő büntetési tétel eltűnt volna, ezért a szabadságvesztés büntetéseket ennél enyhébb tartamban határozta meg a Btk. 82. § alkalmazásával. Az egyes vádlottak vonatkozásában alkalmazott szabadságvesztés büntetések azonban a bűnösségi

körülményeknek, társadalomra veszélyességüknek és a bűncselekmények tárgyi súlyának nem mindenben feleltek meg.

- [54] Mindezekre tekintettel az ítéltábla I.rendű vádlott neve I.r. és **V.r. vádlott neve** V. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést súlyosbította, amely így arányban áll az általuk elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyával és személyükben rejlő társadalomra veszélyességgel, valamint a II. r. és IV. r. vádlottak cselekvőségéhez is igazodik.
- [55] I.rendű vádlott neve I. r. vádlottnak, mint az egész cselekménysor irányítójának és szervezőjének **V.r. vádlott neve** V. r. vádlott nemcsak a **11.** Kft-n keresztül, de átvéve a **7.** képviselőjét azon cég nevében eljárva is segített a bűncselekmények elkövetésében, illetve a **E.** Depo Kft. képviselőjében is eljárta, így több cégben közreműködve valószínűsítette meg a bűnszervezési magatartást. Magatartása csak összecszerűségében egyezik **IV.r. vádlott neve** IV. r. vádlottával, **IV.r. vádlott neve** IV. r. vádlottnak egy, míg **V.r. vádlott neve** V. r. vádlottnak 3 ez gazdasági társasághoz fűződött elkövetési magatartása, **IV.r. vádlott neve** IV. r. vádlott az eljárásban már a nyomozás során tett tényállást megalapozó beismerő vallomást tett. Fentiek miatt IV. r. vádlottal szemben az egyfokú enyhítés teljes kimerítése nem indokolt.
- [56] Az ítéltábla álláspontja szerint a büntetés célja I.rendű vádlott neve I. r. és **V.r. vádlott neve** V.r. vádlottal szemben is hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabásával érhető el. Ezért az ítéltábla I.rendű vádlott neve I. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 4 év 6 hónapra, **V.r. vádlott neve** V. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 2 év 6 hónapra, I.rendű vádlott neve I. r. vádlott közügyektől eltiltás mellékbüntetését a szabadságvesztéssel arányos tartamra, 5 évre súlyosította.
- [57] Tekintettel arra, Btk. 85. § (1) bekezdése szerint, a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztésére csak a 2 évet meg nem haladó szabadságvesztés esetében kerülhet sor, a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést az ítéltábla mellőzte.
- [58] A nemzeti, társadalmi érdekeket többszörösen súlyosan sértő bűncselekményeket célzatosan elkövető személyként **V.r. vádlott neve** V. r. vádlottat is méltatlannak találta a bíróság arra, hogy ugyanezen közösség ügyeinek gyakorlásában részt vegyenek, ezért a bíróság a Btk. 61. § alapján a Btk. 33. § (2) bekezdésben rögzített mellékbüntetést is alkalmazta vele szemben, és a 62. § (1) bekezdésben foglalt keretekre tekintettel 3 évre eltiltotta azok gyakorlásától.
- [59] A pénzbüntetés és a foglalkozástól eltiltás alkalmazásának okait az elsőfokú bíróság maradéktalanul megindokolta, azok alkalmazásával az ítéltábla is egyetértett, ahogy egyetértett a pénzbüntetés mértékével és a foglalkozástól eltiltás tartamával is valamennyi érintett vádlott esetében, mely ugyancsak kellően megindokolt az elsőfokú bíró és adatokkal is alátámasztotta. E büntetések enyhítését az ítéltábla azért nem látta lehetségesnek, mert az a büntetés negligálásához vezetne, ugyanakkor a pénzbüntetések súlyosítását sem találta indokoltnak, mert akkor a kiszabott büntetés a szabadságvesztés büntetésekkel összességében már megtorló jellegűvé válna.
- [60] Az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is és megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság nem érintette, az ítélet jogi indokolása is helyes.
- [61] Mindezekre tekintettel az ítéltábla a Győri Törvényszék 2019. szeptember 20. napján kihirdetett B.366/2016/99. számú ítéletét I.rendű vádlott neve I. r., II.rendű vádlott neve II. r., **IV.r. vádlott**

neve IV. r. és **V.r. vádlott neve** V. r. vádlottak vonatkozásában a rendelkező részben írtak szerint a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg a Be. 605. § (1) bekezdése alapján - I.rendű vádlott neve I. r. vádlott lakcíme és személyazonosító igazolványának száma, valamint V. r. vádlott lakcíme pontosítása mellett - helybenhagyta.

- [62] A másodfokú eljárásban a kirendelt védői díjjal felmerült bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezés a Be.574. § (1) bekezdésén és a Be.613.§ (1) bekezdésén alapszik.

Győr, 2020. június 24.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

Szalai dr. Joánovits Krisztina sk.
előadó bíró

. Csák Csilla sk.
bíró

Z á r a d é k :

A Győri Ítéltábla fenti ítélete és az abban foglalt változtatásokkal a Győri Törvényszék B.366/2016/99. számú ítélete I.rendű vádlott neve I. r., II.rendű vádlott neve II.r., **IV.r. vádlott neve** IV.r. és **V.r. vádlott neve** V. r. vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerős.

Győr, 2020. június 24.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke